

sandsynligvis også på alarmerende kort sigt, kan en blind fortsættelse af brug af bekæmpelsesmidler vise sig at være en tikkende forureningsbombe, og det vil vi ikke vente på i Det Radikale Venstre. Vi vil i stedet udbygge det miljømæssigt bæredygtige landbrug og lade forsigtighedsprincippet være det gældende princip frem for at blive overrasket af iltsvind i vore have, pesticidforurening og forgiftede fjorde.

Det Radikale Venstre støtter forslaget om den markante afgiftsforhøjelse på bekæmpelsesmidler, og Det Radikale Venstre synes også, det er godt, at indtægten fra afgiften delvis i hvert fald føres tilbage til erhvervet i form af flere penge til forskning og uddannelse, specielt inden for det økologiske landbrug.

Lovforslaget er imidlertid ikke det eneste middel, der skal tages i anvendelse for at opnå et renere og sundere miljø. Afgifter gør det ikke alene. Den viden, vi i dag har, og de undersøgelser, der indtil nu er lavet om bekæmpelsesmidler og deres virkning, er langtfra fuldstændig. Men den viden, vi har, er vores grundlag for at handle, og det vil være uansvarligt ikke at handle.

Derfor støtter vi i Det Radikale Venstre lovforslaget, og vi ser frem til den kommende udvalgsbehandling, hvor vi bl.a. gerne vil se nærmere på, hvordan vi kan skabe det mest hensigtsmæssige afgiftsgrundlag.

Søren Kolstrup (EL):

Er man tilhænger af princippet om, at forurenere skal betale, er det svært at være uenig i, at pesticider skal pålægges en afgift. Det turde være en banalitet. Samfundets omkostninger til oprydning efter pesticider er enorme, og de er voksende. Det vil jeg gerne lige dokumentere.

Inden pesticiderne overhovedet når at sive ned, må man konstatere, at der er pesticider i regnen, specielt i sprøjtesæsonen, hvor regnen kan indeholde tre-fire gange flere pesticider, end der er tilladt i drikkevandet. Det vil altså sige, at al natur påvirkes af sprøjtegifte. I modsætning til det sprøjtede kulturlandskab er der halvt så mange ynglende fugle som i det økologiske, bl.a. fordi der er langt færre insekter og vild flora.

Det er altså, hvad befolkningen får for det tocifrede milliardbeløb, som dansk landbrug støttes med hvert år. Det er, at vore åer indeholder pesticider, så fisk og vand og andet krib-

le krale påvirkes ulideligt og konstant – endnu et eksempel på en samfundsomkostning.

Den pesticideffekt, der er mest hug- og stikfast, og hvis konsekvens er til at regne på, er, at pesticiderne når grundvandet, og det betyder altså, at vi på et tidspunkt inden for en overskuelig tid må i gang med rensning af grundvandet. Et notat fra Miljøstyrelsen, Prices of Drinking Water, 1994, beregner, at rensning af vand og centralisering af vandforsyning koster omkring 18 kr. pr. kubikmeter vand. Det vil altså sige, at det private vandforbrug i Danmark ligger på omkring 300.000 kubikmeter vand årligt; omkostningen, hvis alt drikkevand skal renses, vil altså være omkring 5 mia. kr. årligt samt dårligere vand.

Endnu et problem: Udviklingen vil ikke gå mod færre tilladte aktivstoffer. EU har påtaget sig at revurdere pesticiderne, hvorefter de EU-godkendte stoffer også vil kunne bruges i Danmark. Der er mellem 500 og 600 forskellige aktivstoffer på markedet i EU.

Forhandlinger om finansloven i december resulterede i, at Enhedslisten med SF og regeringen fik en aftale om at få afsat 70 mio. i 1998 til eftersporning af pesticider på afveje og til at stille økologisk landbrug mere ligeligt med det konventionelle, og den aftale opfatter vi som et første beskedent skridt på vej mod en total omlægning af dansk landbrug.

Det er jo dog pudsigt, når man hører, at folk heroppe taler om, at vi skal være konkurrencedygtige, at man ikke har bemærket, at det, der er behov for, et behov, som vi ikke kan tilfredsstille for øjeblikket, er økologiske varer, og det er det, vi står over for at skulle tilfredsstille i højere grad; og såmænd ud fra bl.a. ganske elementære kræmmersynspunkter er det nødvendigt med en sådan omlægning.

Jeg skal så gøre opmærksom på, at provenuet fra denne pesticidafgift netop vil svare til at dække denne udgift på finansloven, som de nævnte partier har vedtaget tidligere, og lever altså op til, at det er forurenere, som skal betale; det er den sammenhængskraft, som er afgørende for Enhedslisten.

Med aftalen i forbindelse med finansloven bliver der for første gang penge til systematisk at måle efter pesticider i regnen, og uden denne afgift på pesticider bliver der kun skatteborgerne tilbage til at betale de uoverskuelige udgifter til at eftersøge pesticider på afveje og til at bevare den decentrale vandforsyning. Men allervigtigst: Der er kun lys forude, hvis vi får